

ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΥ Υ

Υγεία (κακή) : μειονέκτημα της κακής υγείας, που στην περίπτωση σου δεν είναι αληθινό εμπόδιο, αλλά ένας προφανής και σαφώς σχεδιασμένος ρόλος με τον οποίο ο μαθητής μαθαίνει ορισμένα μαθήματα απόσπασης και πάνω απ' όλα καταγράφει – καθώς μαθαίνει – την σχετική ασημαντότητα της μορφής.

Υγεία : η τέλεια υγεία θα έλθει όταν η εστία της συνείδησης βρίσκεται μόνιμα στην ψυχή. Αυτό δεν είναι εφικτό για κανέναν σας προς το παρόν εξαιτίας του σημείου εξέλιξης και εξαιτίας του μαζικού κάρμα το οποίο επιβάλλεται στο ατομικό κάρμα.

Υδροχοϊκή εποχή και δεκανοί του : Τρία πράγματα, μας λένε, θα χαρακτηρίζουν την ερχόμενη Υδροχοϊκή εποχή και θα γίνουν εφικτά δια της επίδρασης των τριών πλανητών που κυβερνούν τους τρεις δεκανούς αυτού του ζωδίου. Πρώτα θα έχουμε τη δραστηριότητα του Κρόνου που θα προκαλέσει μια διαίρεση των δρόμων και μια προσφορά ευκαιρίας σε όσους μπορούν να επωφεληθούν απ' αυτή. Θα έχουμε λοιπόν μια περίοδο πειθάρχησης και έναν κύκλο όπου θα γίνουν επιλογές και δια των διακριτικών αυτών αποφάσεων η ανθρωπότητα θα εισέλθει στην κληρονομιά της. Αυτή η επίδραση γίνεται τώρα έντονα αισθητή.

Αργότερα θα έχουμε δια της επίδρασης του Ερμή στο δεύτερο δεκανό τη διάχυση φωτός, νοητικής και πνευματικής φώτισης και μια αληθινότερη ερμηνεία της διδασκαλίας της Στοάς των Αγγελιαφόρων. Το έργο του πρώτου δεκανού θα επιτρέψει σε πολλούς να κάνουν εκείνες τις επιλογές και προσπάθειες που θα τους επιτρέψουν να υψώσουν τις κατώτερες ενέργειες στα ανώτερα κέντρα και να μεταφέρουν την εστία της προσοχής τους κάτω απ' το διάφραγμα πάνω απ' αυτό. Το έργο του δεύτερου δεκανού θα επιτρέψει σ' όσους είναι έτοιμοι να συγχωνεύσουν την προσωπικότητα και την ψυχή και έτσι, όπως τόνισα προηγουμένως, το φως θα εκλάμψει και ο Χριστός θα γεννηθεί μέσα τους.

Στην διάρκεια του τρίτου δεκανού θα δούμε να εγκαινιάζεται η εξουσία της Αδελφότητας και την Αφροδίτη να ελέγχει με την νοήμονα αγάπη· η ομάδα και όχι το άτομο θα είναι η σημαντική μονάδα και η ανιδιοτέλεια και η συνεργασία θα πάρουν σταθερά την θέση της χωριστικότητας και του ανταγωνισμού

Ύλη : Είναι ο φορέας τής εκδηλώσεως της ψυχής στο πεδίο αυτό της υπάρξεως. Ψυχή είναι ο φορέας της εκδηλώσεως του Πνεύματος, τα δε τρία αυτά αποτελούν τριάδα την οποία συνθέτει σε ένα η Ζωή, η οποία υπεισέρχεται και στα τρία.

Υλισμός και Αρχή Διαμάχης (4ηΑκτίνα) : Στις Ατλάντιες μέρες οι ηγέτες των ανθρώπων υπό την επίδραση αυτής της προεξάρχουσας τέταρτης ακτινικής ενέργειας έλαβαν μια απόφαση η οποία έθεσε την έμφαση πάνω στην υλική όψη, σύμφωνα με την επιθυμία τους και τη συναισθηματική τους αντίδραση, που είναι παρούσα στην ουσιώδη δυαδικότητα της εκδήλωσης και έτσι εγκαινίασαν την Εποχή του Υλισμού. Η εποχή αυτή διαμορφώθηκε με την συνοδευτική της απληστία, μίσος, χωριστικότητα και επιθετικότητα. Στη διάρκεια του τωρινού αιώνα αυτός ο υλισμός οδήγησε στον παγκόσμιο πόλεμο που ήταν στην πραγματικότητα η έκφραση ενός μετατοπιζόμενου προσανατολισμού και συνεπώς σε ορισμένο βαθμό του προσεχούς θριάμβου του Καλού. Η ισορροπία αργά, πολύ αργά,

ταλαντεύεται προς την πλευρά της πνευματικής όψης της δυαδικότητας· δε μετατοπίστηκε πλήρως, έστω και σε πρόθεση, αλλά τα ζητήματα γίνονται όλο και περισσότερο καθαρά στις διάνοιες των ανθρώπων και οι ενδείξεις είναι ότι ο άνθρωπος τελικά θα αποφασίσει ορθά, θα επιτύχει ένα σημείο ισοζυγίου ή ισορροπίας και θα ρίξει τελικά το βάρος της κοινής γνώμης στην πλευρά των πνευματικών αξιών, οδηγώντας έτσι σε μια συλλογική απάρνηση του υλισμού, ιδιαίτερα στις πιο χονδροειδείς και φυσικές του μορφές. Ο χρόνος δεν έφθασε ακόμη, αλλά επίκειται μια μεγάλη αφύπνιση· οι άνθρωποι ωστόσο θα δουν ορθά μόνο όταν αυτή η Αρχή της Διαμάχης εκτιμηθεί κατάλληλα σαν μια πνευματική αναγκαιότητα και χρησιμοποιηθεί από την ανθρωπότητα σαν ένα όργανο που θα επιφέρει την ανάδυση από τους λανθασμένους ελέγχους και αρχές.

Υπαινιγμός : μπορείς να αντιληφθείς ότι ένας υπαινιγμός δεν είναι υπαινιγμός ενόσω αποτυγχάνει να σου δώσει διεύθυνση και την δύναμη να κινηθείς προς τα εμπρός. Ο υπαινιγμός δεν είναι στατικό σημείο πληροφόρησης. Αν προσεγγισθεί ορθά, αποβαίνει το δυναμικό, υποκείμενο επόμενο βήμα προς τα εμπρός πάνω στην Ατραπό της Επιστροφής. Εκεί είναι που οι λέξεις “σε χρόνο και χώρο” αποκτούν σημασία. Ένα από τα πρώτα πράγματα που πρέπει να μάθει ο μαθητής είναι ο σωστός χρονισμός, τόσο αναφορικά με τη δική του πειραματική πνευματική ζωή όσο και σε σχέση με το έργο που μπορεί να κάνει κάτω από ιεραρχική εντύπωση στον κόσμο των καθημερινών υποθέσεων.

Υπερψυχή : Η Μία Ψυχή που περιλαμβάνει όλες τις Ψυχές και η Μία Φλόγα που περιλαμβάνει όλους τους σπινθήρες· η Μία Ζωή που περιλαμβάνει όλες τις ζωές. Ο σπουδαστής του αποκρυφισμού χρειάζεται ν’ αντιληφτεί ότι οι μορφές είναι πολλές, αλλά ότι όλες οι ψυχές είναι εντελώς ίδιες με την Ύπερψυχή.

Υπερβατικός και Ενυπάρχων Θεός : θα εκτοπίσει με τον καιρό στο περιθώριο τη διδασκαλία του Υπερβατικού Θεού. Δόθηκε ακατάλληλη έμφαση στη μεγάλη αυτή αλήθεια, αποκλείοντας την πλησιέστερη και πιο πρακτική αλήθεια του Θεού σε κάθε άνθρωπο και σε κάθε μορφή σε κάθε βασίλειο στην φύση· πολύ κακό οφείλεται στην αποτυχία να δοθεί έμφαση στον Ενυπάρχοντα Θεό.

Υπερβατικές Έννοιες : Σημειώστε ότι καθένας που μιλάει για υπερβατικές έννοιες συναντά τις εκπληκτικότερες ερμηνείες. Συχνά οι άνθρωποι μιλούν για το ίδιο πράγμα, αλλά με τόσο διαφορετικούς όρους, ώστε δεν υπάρχει η δυνατότητα συμφιλίωσης αυτών των εννοιών με τις λέξεις. Γι αυτό μην κουράζεστε με επιχειρήματα, αλλά μείνετε σιωπηλοί με εγκάρδια φροντίδα... (Μορύα, Πύρινος Κόσμος I)

Υπερέμφασή στην μορφή : Με την υπερέμφασή μας στην αξία της μορφικής ζωής και με τον παγκόσμιο φόβο του θανάτου – της μεγάλης αυτής μετάστασης που όλοι πρέπει να αντιμετωπίσουμε – και με την αβεβαιότητά μας για το γεγονός της αθανασίας και επίσης με τη βαθιά μας προσκόλληση στην μορφή, παρεμποδίζουμε τις φυσικές διαδικασίες και συγκρατούμε την ζωή που αγωνίζεται να ελευθερωθεί, περιορισμένη σε σώματα τελείως απρόσφορα για τους σκοπούς της ψυχής

Υπερεκτίμηση ενσάρκωσης : Είναι εύκολο να υπερεκτιμάς τη σπουδαιότητα κάθε ιδιαίτερης ενσάρκωσης πάνω στην ατραπό της ζωής· είναι εύκολο να ενισχύεις την συνείδηση της προσωπικότητας σε χρόνο και χώρο, αποτυγχάνοντας έτσι να καταγράψεις τη “διόραση” της ψυχής, που διέπεται από το άχρονο και δε γνωρίζει παρελθόν ή μέλλον, αλλά μόνο μια αίσθηση Όντος και σχέσης .

Υπηρεσία : Αν απορρίπτατε κάθε κριτική, αν καλλιεργούσατε την χαρά της σχέσης και επιδιώκατε πάντοτε να συμμετάσχετε σε οποιαδήποτε πνευματική ευλογία που μπορεί να εκχύνεται για την βοήθεια του κόσμου, αν επιδιώκατε να έλθετε σαν όμιλος σε επαφή με το Διδάσκαλο, αν είσασαν σε θέση να γνωρίζετε τον όμιλό σας και αν αποβάλλατε κάθε ανησυχία για την επιτυχία ή αποτυχία της υπηρεσίας που σας αναλογεί, θα βοηθούσατε κατά πολύ το έργο που αντιμετωπίζει ο Διδάσκαλος οποιουδήποτε ομίλου. Η αναγκαία συγχώνευση μπορεί να συμβεί πάντοτε ανάμεσα σε μαθητές όταν συναντώνται στο επίπεδο της ψυχής και όταν η υπηρεσία που πρέπει να προσφερθεί είναι ο κυρίαρχος παράγοντας και όχι τόσο πολύ το πώς θα προσφερθεί· γι’ αυτό κάθε μαθητής είναι ανεξάρτητα υπεύθυνος.

Υπηρεσία (2) : ... Η υπηρεσία μπορεί να ορισθεί σύντομα σαν το αυθόρμητο αποτέλεσμα της ψυχικής επαφής.

... Η υπηρεσία δεν είναι ποιότητα ή κατόρθωμα· δεν είναι μια δραστηριότητα για την οποία οι άνθρωποι πρέπει να μοχθούν επίπονα, ούτε είναι μέθοδος παγκόσμιας σωτηρίας. Αυτή η διάκριση πρέπει να συλληφθεί με σαφήνεια, αλλιώς η όλη μας στάση σ’ αυτήν την αποφασιστική κατάδειξη της επιτυχίας της εξελικτικής διαδικασίας στην ανθρωπότητα θα είναι εσφαλμένη. Η υπηρεσία είναι μια εκδήλωση ζωής. Είναι ψυχική παρόρμηση και είναι στον ίδιο βαθμό μια εξελικτική ώθηση της ψυχής όσο η παρόρμηση για αυτοσυντήρηση ή για αναπαραγωγή του είδους είναι μια εκδήλωση της ζωώδους ψυχής. Πρόκειται για ένα ψυχικό ένστικτο, αν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε μια τόσο ανεπαρκή έκφραση και συνεπώς είναι έμφυτη και ιδιόζουσα στην ψυχική ανέλιξη. Είναι το εξέχον χαρακτηριστικό της ψυχής, όπως ακριβώς η επιθυμία είναι το εξέχον χαρακτηριστικό της κατώτερης φύσης. ... να δίνουν έμφαση στην ψυχική επαφή και όχι στην μορφική πλευρά της υπηρεσίας. Η δραστηριότητα της μορφικής πλευράς τονίζει την φιλοδοξία της προσωπικότητας, καλύπτοντάς τους με την γοητεία της υπηρεσίας. Αν δίνεται προσοχή στο ουσιώδες της υπηρεσίας – την ψυχική επαφή – τότε η παρεχόμενη υπηρεσία θα ρέει αυθόρμητα στις ορθές γραμμές και θα φέρνει πολύ καρπό. Μια ελπιδοφόρα ένδειξή της είναι η αφίλαυτη υπηρεσία και η βαθιά ροή της πνευματικής ζωής που εκδηλώθηκε στον κόσμο τελευταία... Όταν επιτευχθεί η ευθυγράμμιση, όταν η ενοποίηση γίνει διαρκής και όταν η ανταγκάρανα (η γέφυρα που συνδέει το ανώτερο με το κατώτερο) είναι σε σαφή διαδικασία κατασκευής, η αληθινή φύση της υπηρεσίας, όπως την ασκεί οποιοδήποτε άτομο, αρχίζει να προβάλλει. Το πρώτο αποτέλεσμα της εισρέουσας δύναμης της ψυχής, που είναι ο κύριος παράγοντας ο οποίος οδηγεί σε εκδηλωμένη υπηρεσία, είναι να ολοκληρώσει την προσωπικότητα και να καταστήσει και τις τρεις κατώτερες όψεις του ανθρώπου μια υπηρετούσα ολότητα.

Υπηρεσία στον εξωτερικό κόσμο και πειθαρχία: Η υπηρεσία είναι μια μέθοδος παραγωγής φαινομενικών εξωτερικών και απτών αποτελεσμάτων στο φυσικό πεδίο· επισύρω την προσοχή σας σ’ αυτό σαν απόδειξη της δημιουργικής της ποιότητας. Με βάση την

δημιουργική αυτή ποιότητα η υπηρεσία θα θεωρηθεί τελικά σαν μια παγκόσμια επιστήμη. Είναι μια δημιουργική ώθηση, μια δημιουργική παρόρμηση, μια δημιουργική βαρυσήμαντη ενέργεια. Αυτή η δημιουργικότητα της υπηρεσίας αναγνωρίζεται ήδη αόριστα στον κόσμο των ανθρώπινων υποθέσεων με διάφορα ονόματα, όπως η επιστήμη της επαγγελματικής εκπαίδευσης. Δε λείπει η αναγνώριση της ορμής που προκύπτει απ' την ορθή κατανόηση των κοινωνικών σχέσεων και τη μελέτη τους. Πολλά μελετώνται επίσης στην ίδια αυτή γραμμή σε σχέση με την εγκληματολογία και τον ορθό χειρισμό της νεολαίας κάθε έθνους και εθνικής ομάδας.

Η υπηρεσία είναι η κατεξοχήν τεχνική των ορθών ομαδικών σχέσεων, είτε πρόκειται για την ορθή καθοδήγηση ενός αντικοινωνικού παιδιού σε μια οικογένεια, τη συνετή αφομοίωση ενός ταραχοποιού σε μια ομάδα, το χειρισμό των αντικοινωνικών ομάδων στις μεγάλες πόλεις μας, τη σωστή τεχνική που πρέπει να χρησιμοποιηθεί στην παιδική καθοδήγηση στα εκπαιδευτικά μας κέντρα, είτε την σχέση ανάμεσα στα θρησκευτικά και πολιτικά κόμματα ή ανάμεσα στα έθνη. Όλα αυτά είναι μέρος της νέας και αναπτυσσόμενης Επιστήμης της Υπηρεσίας

Υπηρεσία και αβλάβεια : Γί' αυτό το λόγο και για ν' αναπτυχθεί ένας όμιλος υπηρετών που θα μπορούν να εργασθούν σε αληθινές και πνευματικές γραμμές, πρέπει να δοθεί αυξανόμενη έμφαση στην ανάγκη για Αβλάβεια. Η αβλάβεια προετοιμάζει το δρόμο για την εισροή της ζωής· η αβλάβεια διασκορπίζει τα εμπόδια για την ελεύθερη έκχυση της αγάπης· η αβλάβεια είναι το κλειδί για την αποδέσμευση της κατώτερης φύσης από το άδραγμα της παγκόσμιας πλάνης και απ' την δύναμη της φαινομενικής ύπαρξης.

Υπηρεσία, αυθόρμητη και παγίδες : Αλλά δε θα είναι προσχεδιασμένο, ούτε θα έχει αγωνισθεί κανείς γί' αυτό σαν αυτοσκοπό. Θα είναι μια φυσική έκφραση της ζωής της ψυχής, παίρνοντας μορφή και κατεύθυνση ανάλογα με την ακτίνα του ανθρώπου και την περασμένη έκφραση της ζωής· θα χρωματίζεται και θα διευθετείται από τις περιβαλλοντικές συνθήκες – από το χρόνο, την περίοδο, την φυλή και την εποχή. Θα είναι μια ζώσα ροή και ένα αυθόρμητο δόσιμο και η εκδηλωνόμενη ζωή, δύναμη και αγάπη, εκπεμπόμενες από ψυχικά επίπεδα, θα έχουν μια ισχυρή, ελκτική δύναμη πάνω στις ομαδικές μονάδες τις οποίες ο μαθητής μπορεί να προσεγγίσει στους τρεις κόσμους της ψυχικής έκφρασης. Δεν υπάρχουν άλλοι κόσμοι όπου η ψυχή μπορεί να εκφρασθεί έτσι αυτή την εποχή. Τίποτε δεν μπορεί να σταματήσει ή ν' αναχαιτίσει την δυναμικότητα αυτής της ζωής της φυσικής, αγαπητικής υπηρεσίας, εκτός στις περιπτώσεις εκείνες όπου η προσωπικότητα μπαίνει στο δρόμο. Τότε η υπηρεσία, όπως την αντιλαμβάνονται οι Δάσκαλοι στην εσωτερη πλευρά της ζωής, διαστρεβλώνεται και μεταβάλλεται σε πολυάσχολη. Μετατρέπεται σε φιλοδοξία, σε μια προσπάθεια να κάνουμε τους άλλους να υπηρετούν όπως νομίζουμε ότι πρέπει να παρέχεται η υπηρεσία και σε αγάπη της δύναμης που παρεμποδίζει την αληθινή υπηρεσία, αντί σε αγάπη για τους συνανθρώπους μας. Υπάρχει ένα επικίνδυνο σημείο σε κάθε ζωή όταν συλληφθεί η θεωρία της υπηρεσίας και αναγνωρισθεί ο ανώτερος νόμος· τότε η μιμητική ποιότητα της προσωπικότητας, η πιθηκίσια φύση της και ο ζήλος μιας υψηλού βαθμού έφεσης μπορεί εύκολα να εκλάβει την θεωρία σαν πραγματικότητα και τις εξωτερικές χειρονομίες μιας ζωής υπηρεσίας σαν την φυσική, αυθόρμητη ροή της ψυχικής ζωής μέσω του μηχανισμού έκφρασής της.

Η ανάγκη για μια αυξανόμενη λεπτότητα διάκρισης είναι διαρκής

Υπηρεσία (θεωρητική) : Δόθηκε μεγάλη έμφαση στη διαδικασία μέσω της οποίας η κατώτερη φύση πρέπει να υποταχθεί στον ανώτερο Νόμο της Υπηρεσίας και αναπτύχθηκε η ιδέα της θυσίας στις χειρότερες επιπτώσεις της. Η ιδέα αυτή τονίζει την αναγκαία και αναπόφευκτη σύγκρουση ανάμεσα στην κατώτερη φύση που εργάζεται με τους δικούς της νόμους και στις ανώτερες όψεις καθώς εργάζονται με τους πνευματικούς νόμους. Τότε η θυσία του κατώτερου στο ανώτερο προσλαμβάνει μεγάλες διαστάσεις και η λέξη αποβαίνει τελείως δόκιμη. Υπάρχει θυσία. Υπάρχει πόνος. Υπάρχει μια οδυνηρή διαδικασία απόσπασης. Υπάρχει μια μακρά προσπάθεια να αφηθεί να διαχυθεί η ζωή, ενώ σταθερά η προσωπικότητα σηκώνει το ένα φράγμα ή εμπόδιο μετά το άλλο. Αυτό το στάδιο και την στάση μπορούμε να τα δούμε με συμπάθεια και κατανόηση, γιατί υπάρχουν εκείνοι που έχουν τόση θεωρία για την υπηρεσία και την έκφρασή της ώστε αποτυγχάνουν να υπηρετήσουν και επίσης αποτυγχάνουν ν' αντιληφθούν με κατανόηση την περίοδο του πόνου που πάντα προηγείται της πλατιάς υπηρεσίας. Οι θεωρίες τους φράζουν το δρόμο στην αληθινή έκφραση και κλείνουν την πόρτα στην πραγματική κατανόηση. Το νοητικό στοιχείο είναι πολύ ενεργό.

Όταν ο προσωπικός κατώτερος εαυτός υποταχθεί στους ανώτερους ρυθμούς και υπακούει στο νέο Νόμο της Υπηρεσίας, τότε η ζωή της ψυχής θ' αρχίσει να ρέει μέσα από τον άνθρωπο στους άλλους και το αποτέλεσμα στην άμεση οικογένεια και ομάδα του ανθρώπου θα είναι να καταδείξει μια πραγματική κατανόηση και μια αληθινή χρησιμότητα. Καθώς η ροή της ζωής γίνεται ισχυρότερη μέσω της χρήσης, το αποτέλεσμα θα εξαπλωθεί από τη μικρή περιβάλλουσα οικογενειακή ομάδα στο γειτονικό χώρο.

Υπηρεσία νοητική : Όταν όμως η υπηρεσία που προσφέρουμε βασίζεται σε νοητική ανταπόκριση στην ανάγκη της ανθρωπότητας, τότε το όλο πρόβλημα ανυψώνεται απ' τον πέπλο της πλάνης και από την κοιλάδα της παγκόσμιας γοητείας. Τότε οι παρορμήσεις για υπηρεσία καταγράφονται στο καρδιακό κέντρο και όχι στο ηλιακό πλέγμα και όταν αυτό γενικευθεί, τότε θα έχουμε μια ευτυχέστερη και επιτυχεστέρα εκδήλωση υπηρεσίας.

...Καθώς προχωρά το έργο της εκμάθησης της υπηρεσίας και η εσωτερη επαφή γίνεται πιο σίγουρη, το επόμενο πράγμα που θα συμβεί θα είναι μια εμβάθυνση της ζωής του διαλογισμού και μια συχνότερη φώτιση του νου από το φως της ψυχής. Έτσι αποκαλύπτεται το Σχέδιο. Δεν πρόκειται για διάχυση αυτού του φωτός πάνω στα σχέδια του υπηρέτη είτε στη δική του ζωή είτε στο επιλεγμένο πεδίο υπηρεσίας του. Αυτό πρέπει να συλληφθεί σαφώς. Θα έδειχνε απλώς (αν συνέβαινε) την νοητική ευστροφία του υπηρέτη να βρίσκει τρόπους για δικαιολόγηση της φιλοδοξίας του. Πρόκειται για την αναγνώριση στο νου του Σχεδίου του Θεού για τον κόσμο την ιδιαίτερη εποχή που ζει ο υπηρέτης και του ρόλου που μπορεί να παίξει στην προώθηση των σκοπών όσων ευθύνονται για την προαγωγή αυτού του Σχεδίου.

Μια ολοκληρωμένη, νοήμων προσωπικότητα αρκεί για ν' αντιμετωπίσει το ρόλο του υπηρέτη στο ενεργό έργο του κόσμου, φτάνει η όρασή του να μην είναι θολωμένη από την προσωπική φιλοδοξία ούτε η δραστηριότητά του να εκφυλίζεται σε μια αίσθηση βιασύνης και σε επίδειξη μιας πυρετώδους πολυπραγμοσύνης. Χρειάζεται η ίδια η ψυχή για να αποκαλύψει στον ισορροπημένο και γαλήνιο νου το επόμενο βήμα που πρέπει να γίνει στο έργο της παγκόσμιας εξέλιξης μέσω της μετάδοσης ιδεών. Τέτοιο είναι το Σχέδιο για την ανθρωπότητα.

Καθώς η δύναμη διαχύνεται στην προσωπικότητα και δίνει στον υπηρέτη το αναγκαίο

όραμα και την αίσθηση της δύναμης που θα του επιτρέψει να συνεργασθεί, βρίσκει το δρόμο της στο συναισθηματικό ή αστρικό σώμα. Εδώ πάλι το αποτέλεσμα θα είναι διπλό λόγω της κατάστασης του αστρικού σώματος του υπηρέτη και του εσωτέρου προσανατολισμού του. Μπορεί να επαυξήσει τη γοητεία και να βαθύνει την πλάνη,... Αν όμως μπορέσουν να αποφύγουν την γοητεία και να διακρίνουν ανάμεσα στο Πραγματικό και το απατηλό, τότε η εισρέουσα δύναμη θα πλημμυρίσει τις ζωές τους με αποτελεσματική ανιδιοτελή αγάπη και με αφοσίωση στο Σχέδιο, σ' εκείνους που υπηρετεί το Σχέδιο και σ' Εκείνους που υπηρετούν το Σχέδιο. Σημειώστε την αλληλουχία.

Υπηρεσία, από όλους : να σας υπενθυμίσω ότι η υπηρεσία είναι μια επιστημονική διαδικασία που εγκαλεί όλες τις ψυχικές δυνάμεις σε πλήρη έκφραση στο φυσικό πεδίο. Η υπηρεσία είναι εκείνη που προκαλεί μια θεία εκδήλωση ή ό,τι ονομάζετε θεία ενσάρκωση. Αν ένας άνθρωπος υπηρετεί αληθινά, θα ανασύρει κατ' ανάγκη όλα τα εφόδια της πνευματικής ισχύος και του φωτός και όλη την σοφία και την κατευθυντήρια δύναμη της ψυχής του, γιατί το έργο που πρέπει να γίνει είναι πάντα πολύ μεγάλο για την προσωπικότητα. Μερικοί από τους μεγαλύτερους υπηρέτες του κόσμου είναι άνδρες και γυναίκες που βρίσκονται πολύ κοντά στην πνευματική Ιεραρχία και εργάζονται υπό την καθοδήγηση, την έμπνευση και την εντύπωσή της, αλλά δε γνωρίζουν τίποτε για τον αποκαλούμενο εσωτερισμό, δεν αναγνωρίζουν την Ιεραρχία και (στην εγκεφαλική τους συνείδηση) είναι ανίδεοι για το Προσωπικό της, τους Διδασκάλους της Σοφίας.

Υπηρεσία Ομίλου με σκέψη : Τι μπορούμε άραγε να πραγματοποιήσουμε σαν ομάδα; Μπορείτε κατ' αρχή ν' αρχίσετε να εργάζεσθε όπως εργάζεται ένα Άσραμ, χρησιμοποιώντας την δύναμη της σκέψης, προκαλώντας πιέσεις, κατευθύνοντας ρεύματα σκέψης σε καθορισμένες γραμμές μέσα στον κόσμο, δημιουργώντας σκεπτομορφές που θ' αποκαταστήσουν σαφή επαφή με άλλες διάνοιες και θα επιφέρουν συγκεκριμένες αλλαγές στην συνείδηση της ανθρωπότητας.

Υπηρεσία, εσωτερική και εξωτερική: Ένα σημείο που ζητώ να σου τονίσω αυτή τη στιγμή είναι η ανάγκη σου ν' αναγνωρίσεις οριστικότερα ότι ο δρόμος προς το εσωτερικό ιερό είναι ο δρόμος της εξωτερικής υπηρεσίας. Η υπηρεσία αυτή δεν πρέπει να υποκινείται από τις ανάγκες της περιόδου ή τις οικονομικές απόψεις ή τις προσαγωγές της προσωπικότητας. Μπορεί να περιλαμβάνει ή όχι τον τόπο απ' όπου επιτελείται η εξωτερική σου εργασία· μπορεί ν' απαιτεί αλλαγή της θέσης σου και των συνθηκών, αλλά ο μαθητής – αν είναι ευλικρινής στην ψυχή του και στο Άσραμ – υπηρετεί τους συνανθρώπους του σαν εσωτεριστής καθώς και σαν ανθρωπιστής και ψυχολόγος.

Υπηρεσία ανθρωπότητας : Η υπηρεσία που πρόκειται να προσφέρει η ανθρωπότητα είναι εκείνη της παραγωγής ενότητας, αρμονίας και κάλλους στη φύση δια της συγχώνευσης σε μια λειτουργική, σχετιζόμενη ενότητα της ψυχής σε όλες τις μορφές. Επιτυγχάνεται στην αρχή ατομικά, κατόπιν συμβαίνει σε ομαδικό σχηματισμό και τελικά καταδεικνύεται μέσω ενός ολόκληρου βασιλείου της φύσης.

Υπηρεσία και φυσικό σώμα : θα γαλβανίζει το αιθερικό του σώμα σε δραστηριότητα. Κατόπιν αυτόματα θ' ανταποκριθεί το φυσικό σώμα. Υπάρχει συνεπώς μεγάλη ανάγκη ο

υπηρέτης να σταματήσει στο αστρικό πεδίο και εκεί, μέσα σε μια ιερή και ελεγχόμενη σιωπή, να περιμένει προτού επιτρέψει στην δύναμη να διαχυθεί στα κέντρα του αιθερικού σώματος. Αυτό το σημείο της σιωπής είναι ένα από τα μυστήρια της πνευματικής ανέλιξης. Εφόσον η δύναμη ή ενέργεια της ψυχής – είτε διατηρημένη στην αγνότητά της, είτε κηλιδωμένη και παρεκκλίνουσα στο δρόμο της προς την φυσική εκδήλωση – φτάσει το αιθερικό σώμα, τίποτε περισσότερο δεν μπορεί να γίνει από το μέσο μαθητή. Το αποτέλεσμα, όταν η δύναμη φτάσει αυτό το σημείο, είναι αναπόφευκτο και δραστικό. Η εσωτερη σκέψη και η ζωή της επιθυμίας καθορίζουν τη δραστηριότητα που θα εκφρασθεί φυσικά. Όταν η δύναμη διέλθει με καθαρότητα, φέρνει σταθερά τα κέντρα πάνω από το διάφραγμα σε δραστηριότητα.

Υπηρεσία, θάρρος και αφιλαυτία : ...η υπηρεσία σας είναι πολύ πραγματική. Αυτό συνεπάγεται αναγκαστικά τη δέσμευση ολόκληρης της προσωπικότητας στη βοήθεια της ανθρωπότητας και την υπόσχεση στον Ανώτερο Εαυτό ότι θα γίνει προσπάθεια να χαθεί από τη θέα ο εαυτός μέσα στην υπηρεσία – μια υπηρεσία που θα παρέχεται στον τόπο και τις περιστάσεις που το πεπρωμένο και το καθήκον του ανθρώπου επέβαλαν πάνω του. Ενώ μια ανανέωση της προσπάθειας να επιφέρουμε την εξάγνιση όλων των σωμάτων έτσι ώστε ολόκληρος ο κατώτερος άνθρωπος να μπορεί να είναι ένας αγνός αγωγός και όργανο δια του οποίου η πνευματική δύναμη θα μπορεί να ρέει ανεμπόδιση. Ενώ την επίτευξη μιας στάσης που κάνει το ζηλωτή να μην επιθυμεί τίποτε για το χωριστό εαυτό και να θεωρεί όλα όσα έχει σαν κάτι που μπορεί να βάλει στο βωμό της θυσίας για την αρωγή των αδελφών του.... Θ' απορρίψετε άραγε το φόβο με αποφασιστικότητα και επειδή ο κόσμος κραυγάζει για βοήθεια και θα προχωρήσετε με χαρά και θάρρος στο μέλλον;... Το σημάδι του μνημένου είναι η έλλειψη ενδιαφέροντος για τον εαυτό του, για τη δική του ανέλιξη και την δική του προσωπική μοίρα και όλοι οι ζηλωτές που γίνονται αποδεγμένοι μαθητές πρέπει να κυριαρχήσουν την τεχνική της αδιαφορίας...να ακολουθήσουμε την ατραπό της αφιλαυτίας που οδηγεί στη ομαδική επίγνωση.

Υπηρέτης Αληθινός, τα χαρακτηριστικά του:

Δε μιλώ εδώ για τα προσόντα που χρειάζονται για τη διάνυση της Ατραπού της Μαθητείας ή της Δοκιμαστικής Ατραπού. Εδώ ενδιαφερόμαστε για εκείνες τις ποιότητες που θα προβάλλουν όταν ο άνθρωπος εργάζεται υπό την παρόρμηση του Νόμου της Υπηρεσίας. Θα εμφανισθούν όταν είναι ένας πραγματικός αγωγός για την ζωή της ψυχής.

Τα κύρια χαρακτηριστικά του θα είναι τρία:

1. Θα τον διακρίνει, όπως μπορεί να αναμένεται, η ποιότητα της αβλάβειας και μια ενεργός αποχή από πράξεις και ομιλίες που θα μπορούσαν να βλάψουν ή να προκαλέσουν οποιαδήποτε παρανόηση. Με καμιά λέξη, εισήγηση, νύξη, υπαινιγμό ή εκφρασμένη δυσαρέσκεια δε θα βλάπτει την ομάδα του. Θα σημειώσετε πως δε λέω “δε θα βλάπτει οποιοδήποτε άτομο”. Όσοι εργάζονται υπό το Νόμο της Υπηρεσίας δε χρειάζονται υπόμνηση να μη βλάπτουν οποιοδήποτε άτομο. Συχνά χρειάζονται κάτω από την πληθώρα της πνευματικής διέγερσης και την ένταση της έφεσής τους να τους υπενθυμίζεται η εκδήλωση της ομαδικής αβλάβειας.

2. Το δεύτερο χαρακτηριστικό είναι η προθυμία ν' αφήνει τους άλλους να υπηρετούν όπως νομίζουν καλύτερα, γνωρίζοντας ότι η ζωή που ρέει δια του υπηρέτη ατομικά πρέπει να βρει τους δικούς της αγωγούς και διεξόδους και ότι η διεύθυνση αυτών των ρευμάτων

μπορεί να είναι επικίνδυνη και να εμποδίσει την προσφορά της αποσκοπούμενης υπηρεσίας. Οι προσπάθειες του υπηρέτη πρέπει να στρέφονται σε δύο κατευθύνσεις :

α. Στο έργο της αρωγής των άλλων να “στέκουν σε πνευματική ύπαρξη”, όπως μαθαίνει να στέκει ο ίδιος.

β. Στην αρωγή του ατόμου να εκφράσει την υπηρεσία του στο επιλεγμένο πεδίο του όπως επιθυμεί να την εκφράσει και όχι όπως ο παρατηρών βοηθός θεωρεί ότι πρέπει να την κάνει..... Αλλά το έργο του νέου τύπου υπηρέτη κατευθύνεται σ’ εκείνους που εδραιώνουν ψυχική επαφή και μπορούν συνεπώς να εργασθούν υπό το νέο εισερχόμενο Υδροχοϊκό Νόμο. Αυτός επικεντρώνεται γύρω απ’ την ικανότητα να στέκουμε, όχι μόνο σε πνευματική ύπαρξη, αλλά μαζί με άλλους να εργαζόμαστε μαζί τους υποκειμενικά, τηλεπαθητικά και συνθετικά. Αυτή η διάκριση αξίζει προσοχής γιατί κάποιος μπορεί εύκολα να σπαταλήσει προσπάθεια μπαίνοντας σε πεδία που ήδη τυγχάνουν καλού χειρισμού από την σκοπιά της επίτευξης των μονάδων σ’ αυτό το πεδίο.

3. Το τρίτο χαρακτηριστικό του νέου υπηρέτη είναι η χαρά. Αυτή παίρνει την θέση της επίκρισης (αυτού του φοβερού δημιουργού δυστυχίας) και είναι η σιωπή που ηχεί.

Υποδείξεις : Θα σας δώσω λίγες απλές υποδείξεις.

Μπορεί να είναι χρήσιμες σε όλους τους ειλικρινείς ζηλωτές:

Με τη μεθοδική τακτοποίηση της ζωής έρχεται η τελική σύνθεση και ο ορθός έλεγχος του χρόνου με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Με την ορθή εξάλειψη εκείνου που είναι δευτερεύον και με την αίσθηση της ορθά προσ-αρμοσμένης αναλογίας έρχεται εκείνη η ακρίβεια και η προσήλωση που είναι το σημάδι του αποκρυφιστή.

Με την ορθή έφεση τον καθορισμένο χρόνο έρχεται η αναγκαία επαφή και η έμπνευση για το έργο που πρέπει να γίνει.

Με την σταθερή συμμόρφωση στους αυτοπροσδιορισμένους κανόνες έρχεται η βαθμιαία εκλέπτυνση του οργάνου και η τελειοποίηση των φορέων που θα είναι – για το Διδάσκαλο – το μέσον της βοήθειας μεταξύ πολλών μικρών.

Υποδιαίρεση της ανθρωπότητας σε επτά κύριους ακτινικούς τύπους : που θα μπορούσαν να απαριθμηθούν ως εξής:

α. Ο τύπος της δύναμης..... γεμάτος θέληση και ικανότητα διακυβέρνησης.

β. Ο τύπος της αγάπης..... γεμάτος αγάπη και δύναμη συγχώνευσης.

γ.. Ο ενεργητικός τύπος..... γεμάτος δράση και ενέργεια στο χειρισμό.

δ. Ο καλλιτεχνικός τύπος..... γεμάτος από την αίσθηση του κάλλους και της δημιουργικής έφεσης.

ε.. Ο επιστημονικός τύπος..... γεμάτος από την ιδέα του αιτίου και των αποτελεσμάτων.

Ο μαθηματικός τύπος.

ζ.. Ο ευλαβικός τύπος..... γεμάτος ιδεαλισμό.

η. Ο επιχειρηματικός τύπος..... γεμάτος οργανωτική δύναμη που δίνεται στην τυπική τελετουργία.

Υπομονή και αγάπη :να ασκήσω άπειρη υπομονή και να δώσω σε κάθε άτομο αρκετό χρόνο για αλλαγή. Αυτό το έκανα – για χρόνια σε μερικές περιπτώσεις και επομένως επι-βάρινα την υπομονή των άλλων μελών του ομίλου που δε συμμετείχαν στην ιδιαίτερη

κατάσταση και αδυναμία και λαχταρούσαν να αρχίσουν το ομαδικό έργο. Το μάθημα της υπομονής δε χάθηκε και θα ήθελα να υπενθυμίσω στα μέλη του ομίλου ότι αν ποτέ ελπίζουν να αποκτήσουν ιεραρχική θέση, πρέπει να μάθουν εκείνη την αγάπη και την υπομονή που μπορεί να περιμένει – χωρίς να σκέπτονται το κακό και υποθάλποντας μόνο το καλό.

Υπομονετική αναμονή : σημασία της υπομονετικής αναμονής σχετικά με τους ανθρώπους που είναι κοντά σου, τους πελάτες σου, τους συμμαθητές σου και μένα, αναπτύσσεται ισχυρά μέσα σου και αυτό είναι ένα από τα πρώτα μαθήματα που πρέπει να κυριαρχήσει ο μαθητής

Υπομονή Λόγου : ...θα αντιληφθείτε την πολύ μεγάλη υπομονή που είναι ίσως το πιο διακριτικό χαρακτηριστικό Του Πλανητικού Λόγου. Η υπομονή είναι μια ποιότητα της θέλησης· έχει την φύση μιας αυστηρής εμμονής σε μια σταθερή πρόθεση.

Υποταγή ή υπακοή : στο Σχέδιο συνεπάγεται κάτι άλλο από την αόριστη και νεφελώδη αντίληψη ότι ο Θεός έχει ένα Σχέδιο και ότι περιλαμβανόμαστε σ' αυτό. Είναι κάτι περισσότερο από το να κρύβεται κανείς στην σκιά της θέλησης του Θεού. Απαιτεί μια συνετή διαφοροποίηση μεταξύ:

1. Της γενικής προοπτικής και του μεγάλου παγκόσμιου Σχεδίου για τον πλανήτη και
2. Των άμεσων εκείνων σταδίων του Σχεδίου όπου απαιτείται η νοήμων συνεργασία αυτή την εποχή και στο άμεσο παρόν.

Υποσυνείδητο, συνειδητό και υπερσυνείδητο :

Χρησιμοποιώ τον όρο υποσυνείδητο για να υποδηλώσω ολόκληρη την ενστικτώδη ζωή της μορφικής φύσης, όλες τις κληρονομημένες τάσεις και έμφυτες προδιαθέσεις, όλα τα αποκτηθέντα και συσσωρευμένα χαρακτηριστικά (που αποκτήθηκαν σε περασμένες ενσάρκώσεις και συχνά υπνώττουν εκτός αν εφελκυσθούν αιφνίδια υπό την πίεση των περιστάσεων) και όλες τις αδιαμόρφωτες επιθυμίες και παρορμήσεις που ωθούν τον άνθρωπο σε δραστηριότητα συν τις απωθημένες και μη αναγνωρισμένες επιθυμίες και τις ανέκφραστες ιδέες που είναι παρούσες, αν και όχι αντιληπτές. Η υποσυνείδητη φύση είναι σαν μια βαθιά λιμνούλα από την οποία ο άνθρωπος μπορεί να αντλήσει σχεδόν οτιδήποτε από την περασμένη του εμπειρία – αν το επιθυμεί – και η οποία μπορεί να αναταραχθεί μέχρι να γίνει ένα καζάνι που βράζει, προκαλώντας μεγάλη οδύνη.

Το συνειδητό περιορίζεται σ' αυτό που ο άνθρωπος γνωρίζει ότι είναι ο εαυτός του και κατέχει στο παρόν – η κατηγορία των ποιοτήτων, χαρακτηριστικών, δυνάμεων, τάσεων και γνώσεων κάθε είδους, που αποτελούν το απόθεμα του ανθρώπου και του οποίου έχει σαφώς επίγνωση ή έχει επίγνωση ο ψυχολόγος. Αυτά εκτίθενται στη βιτρίνα του για να τα βλέπουν όλοι και τον κάνουν ό,τι εμφανώς είναι για τον κόσμο που παρατηρεί.

Με τον όρο υπερσυνείδητο εννοώ εκείνες τις δυναμικότητες και γνώσεις που είναι διαθέσιμες, αλλά δεν προσεγγίσθηκαν ούτε αναγνωρίσθηκαν προς το παρόν και επομένως δεν έχουν άμεση χρησιμότητα. Είναι η σοφία, η αγάπη και ο αφηρημένος ιδεαλισμός που είναι εγγενείς στη φύση της ψυχής, αλλά δεν είναι ακόμη και ούτε υπήρξαν ποτέ μέρος του εξοπλισμού που είναι διαθέσιμος για χρήση. Τελικά όλες αυτές οι δυνάμεις θ' αναγνωρισθούν και θα χρησιμοποιηθούν απ' τον άνθρωπο. Αυτές οι δυναμικότητες και αντιλήψεις αποκαλούνται στις Γιόγκα Σούτρα του Πατάντζαλι με το ενδιαφέρον όνομα "νέφος των

επιστητών πραγμάτων”. Αυτά τα “επιστητά πράγματα” θα πέσουν τελικά στην συνειδητή όψη της φύσης του ανθρώπου και θα γίνουν ακέραιο μέρος του διανοητικού του εξοπλισμού. Τέλος, καθώς βαίνει η εξέλιξη και περνούν οι αιώνες, θα πέσουν στην υποσυνείδητη όψη της φύσης του, καθώς η δύναμή του να συλλαμβάνει το υπερσυνείδητο θα αυξάνει σε ικανότητα. Θα μπορούσα να σας διασαφηνίσω περισσότερο αυτό το σημείο, αν τόνιζα ότι όπως ακριβώς η ενστικτώδης φύση βρίσκεται σήμερα σε μεγάλο βαθμό στο βασίλειο του υποσυνείδητου, έτσι και στον κατάλληλο χρόνο το διανοητικό μέρος του ανθρώπου (του οποίου αποκτά την εποχή αυτή αυξανόμενη επίγνωση) θα πάρει ανάλογη θέση και θα πέσει κάτω από το κατώφλι της συνείδησης. Τη θέση του θα πάρει τότε η ενόραση. Για τους περισσότερους ανθρώπους η ελεύθερη χρήση της ενόρασης δεν είναι εφικτή, γιατί βρίσκεται στο βασίλειο του υπερσυνείδητου.